

Motion till riksdagen

1985/86:Sf334

Margareta Persson (s)

Tekniska hjälpmedel för handikappad

Landstinget övertog hjälpmedelsverksamheten från staten för tio år sedan. Man undertecknade då ett avtal, där landstingen skulle bedriva hjälpmedelsverksamhet enligt de bestämmelser som gällt tidigare och få ersättning av staten för detta.

I dag är dock läget att många handikappade känner en stark oro inför den rådande hjälpmedelsituationen i många landsting. HCK har gjort en undersökning där det framkommer mycket tydligt att hjälpmedelsverksamheten i dag kännetecknas av byråkrati, långa väntetider och en större osäkerhet än tidigare om man verkligen skall beviljas hjälpmedel eller inte. Många handikappade får i dag vänta i månader på även ganska enkla hjälpmedel, som vanliga rullstolar. I vissa landsting hävdar man att anslaget för året är slut. Detta har fått mycket tragiska följder för de enskilda människor som drabbats. De tekniska hjälpmedlen är ofta en förutsättning för att en funktionshindrad person skall kunna fungera. Om det brister på hjälpmedelssidan får det direkta sociala återverkningar. Alltför många exempel finns nu där människor tvingats stanna hemma från sitt arbete under längre perioder på grund av att ett nödvändigt hjälpmedel, som t. ex. en anpassad rullstol, inte snabbt beviljats. Andra blir mer beroende av hjälp och service från andra människor, vilket bl. a. ökar kraven på hemhjälp.

Staten ger bidrag till denna verksamhet inom ramen för de s. k. Dagmaröverenskommelserna. Men det finns ingen statlig kontroll eller tillsyn över hur landstingen använder de pengar de får för hjälpmedel åt handikappade. Många rapporter visar nu att en del landsting använder detta anslag även för att bekosta inslag i hemsjukvården, som t. ex. speciella sängar. Andra exempel är att specialbandage för idrottare som skadat sig tas från detta anslag. Dessa exempel visar att det är synnerligen svårt att få någon överblick över hur landstingen i praktiken uppfyller de krav på hjälpmedelsverksamhet åt handikappade som fanns med i det ursprungliga avtalet. Staten ställer i dag inga krav på hur pengarna som landstingen får skall användas. Den lista över hjälpmedel som Handikappinstitutet upprättar utgör endast ett förslag till landstingen.

Många handikappade känner sig i dag helt utlämnade till den hjälpmedelsbyråkrati som allt oftare meddelar avslag på ett begärt hjälpmedel. Eftersom de tekniska hjälpmedlen för många handikappade har en central betydelse för förmågan och möjligheten att leva ett drägligt liv är det angeläget att möjligheter att överklaga i dessa ärenden införs. I den nya

socialtjänstlagen kan en handikappad person överklaga avslag på t.ex. färdtjänst. Men avslag på en ansökan om tekniska hjälpmedel går inte att överklaga, trots att hjälpmedlen kan vara lika viktiga för personens rörelseförmåga som färdtjänsten är.

Mot. 1985/86
Sf334

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att förutsättningen för att statsbidrag skall utgå till landstingen för tekniska hjälpmedel åt handikappade är att vissa krav på hjälpmedelsverksamheten uppfylls av landstingen,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att ett överklagningsförfarande bör införas för handikappade som vägras hjälpmedel.

Stockholm den 27 januari 1986

Margareta Persson (s)